

anerkender det ærede Medlems Sagkundskab. Jeg ved, der er ikke ret mange Medlemmer her i Tinget, der i den Grad have fulgt Fiskenes Liv og Levned lige fra den Tid, de laa i Ægget — enten det nu er pelagiske Æg eller andre Æg — og indtil de udviklede sig til at blive saa store Torsk, som end ikke det ærede Medlem kan træffe i sit Bekendtskab. Det kan derfor ikke falde mig ind at tvivle om det ærede Medlems Sagkundskab, og noget saadant kunde mine Udtalelser heller ikke paa nogen Maade tyde paa. Jeg appellerer til det høje Ting, om jeg paa noget Punkt i mine Udtalelser i Gaar har frakendt det ærede Medlem Sagkundskab. Nej, jeg er kommen galt af Sted med min Ros overfor det ærede Medlem, idet jeg roste hans store Beskedenhed.

Det ærede Medlem siger, at jeg har plejet Underhandlinger med Fisker Carl Hansen fra Kallehave. Det har jeg gjort, det vedkender jeg mig, men det var ikke hemmelige Underhandlinger, thi det ærede Medlem var selv til Stede og overværede dem, og jeg tror, at naar det ærede Medlem er til Stede under en Forhandling, skal man ikke kalde denne altfor hemmelig; men det bliver jo et andet Spørgsmaal. Jeg vil i alt Fald altid finde det rigtigt, naar der findes en Sag, som jeg vil vide Besked om, at henvende mig til Folk, som jeg ved ere sagkyndige paa det vedkommende Omraade. Selvfølgelig tvivler jeg ikke om det ærede Medlems Sagkundskab, men jeg mener dog ogsaa, det kan være heldigt at spørge om Raad hos Folk uden for Rigsdagen, specielt en saa praktisk Mand som Fisker Carl Hansen. Og selv om det ærede Medlems Sagkundskab er nok saa begrundet og udviklet, saa tror jeg dog, at det ærede Medlem vilde gøre vel i en Gang imellem — ikke for ofte, kun meget sjældent — at raadspørge en praktisk Mand om de Sager, han vil tale om her i Rigsdagen. Det vilde være til Gavn for det ærede Medlem og ogsaa for os andre, som sidde ved det ærede Medlems Fødder og høste Nytte af den store Sagkundskab, han er i Besiddelse af. Det ærede Medlem spurgte, hvorfor jeg ikke havde udtalt mig om Aalegaardsretten, og samtidig med at det ærede Medlem lyste efter en Udtalelse af mig i den Henseende, mente han at kunne angive en Grund, hvorfor jeg ikke havde gjort det. Jeg skal sige det ærede Medlem, at jeg har en Grund, baade naar jeg taler, og naar jeg tier stille, og det skulde det ærede Medlem ogsaa lægge sig efter

i Fremtiden. Det er saa rart at have Grunde baade til at tale og til at tie. Naar jeg har hørt andre udtale sig om en Sag — i dette Tilfælde om Aalegaardsretten — og udtale sig om den ganske saaledes, som jeg kunde ønske det, og bedre, end jeg selv kunde gøre det, hvorfor i Alverden skulde jeg saa staa op og repetere det, som allerede er blevet sagt? Det kunde ikke falde mig ind. Jeg har ikke saa stor en Tillid til min Eyne til at gøre mine Tanker forstaaelige for mine Medmennesker som det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds. Naar andre have sagt, hvad jeg kunde ønske, der skulde siges, er jeg tilstrækkelig fyldestgjort i saa Henseende. Jeg vil bede det ærede Medlem være overbevist om, at dette og intet andet laa bag min Tavshed. Det ærede Medlem er meget vanskeligt at gøre tilpas. Siger jeg noget, finder det ærede Medlem, at der ligger noget forskrækkeligt bagved det, jeg siger, og tier jeg stille, finder det ærede Medlem, at der ligger noget forskrækkeligt bagved, fordi jeg tier stille. Jeg ved ikke, hvordan jeg skal gøre det ærede Medlem tilpas, og jeg vil heller ikke forsøge derpaa. Det ærede Medlem udtalte, at jeg havde oplæst et Citat af Fiskerikommissionens Betænkning, og at jeg var kommen saa urimelig galt af Sted dermed. Det ærede Medlem mente, at jeg burde have læst videre i Citatet, men for at kunne læse videre i et Citat, maa man dog først være begyndt at læse op deraf, og jeg havde end ikke begyndt at læse op af den nævnte Betænkning, thi det var ikke mig, men min Sidemand, det ærede Medlem for Stubbe-købing (Stub), der oplæste noget deraf. Jeg skal indrømme, at der findes mange Guldkorn i Fiskerikommissionens Betænkning, selvfølgelig ganske særlig stammende fra det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds, men jeg mener ikke, at det vilde være heldigt, om vi Rigsdagsmænd, der selvfølgelig alle have læst Betænkningen igennem, skulde læse alt for meget op deraf. Jeg finder det derfor ganske rigtigt af min ærede Sidemand, at han kun læste op, hvad han gjorde, men for øvrigt vil jeg overlade det ærede Medlem selv at udtale sig om, hvorfor han ikke oplæste mere. Jeg synes nemlig, at det er for meget for langt af det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds, naar han paalægger mig at føre Forsvaret, da det slet ikke er mig, der har forset mig i dette Tilfælde. Det ærede Medlem sagde, at det, jeg havde